

Resolució 46/2021, de 21 de gener**Número d'expedient de la Reclamació:** 525/2020**Administració reclamada:** Ajuntament de Sant Andreu de la Barca**Informació reclamada:** Accés al gestor d'expedients de l'Ajuntament.**Sentit de la Resolució:** Estimació parcial

Resum: La reclamació s'ha d'inadmetre en relació amb l'accés als expedients inexistents en el BPN amb anterioritat a la data de la sol·licitud, i el seu objecte queda reduït als expedients que en aquella data s'hi trobaven inclosos, sens perjudici de què les consideracions jurídiques que es faran seguidament sobre el règim d'accés als expedients municipals siguin aplicables als nous que s'hi incorporin i, per tant, constitueixin criteris que han d'orientar el capteniment de l'Ajuntament en relació amb el seu futur accés. Per tant, en relació amb aquests expedients que hagin estat incorporats a l'ordre del dia del Ple, la junta de govern o qualsevol òrgan col·legiat, qualsevol persona regidora té dret d'accés directe, en sigui membre o no, i l'accés telemàtic a ells si l'Ajuntament disposa d'eines electròniques que ho permetin, és una via pràctica i adequada, considerant que no es requereix major ponderació ni autorització de la sol·licitud. Fora dels casos d'accés directe abans esmentats -que, tenint en compte que la reclamació es planteja per persones regidores sense funcions delegades, es correspondria amb l'accés als expedients no inclosos a l'ordre del dia dels òrgans col·legiats-, la legislació preveu un règim d'autorització de l'Alcalde, que disposa de quatre dies des que es formalitza la sol·licitud per resoldre i ponderar si està justificat, d'acord amb els límits propis i específics del règim d'accés dels electes previstos a l'article 164.3 TRLMRLC, desestimar-lo. En aquests casos, en què el règim d'accés legalment emparat no és directe, sinó autoritzat, no existeix tanmateix un impediment legal a l'accés telemàtic als expedients -i de fet, pot ser un sistema convenient als principis d'eficàcia i eficiència dels recursos públics, en la mesura en què allibera de càrrega de treball als serveis municipals, i adequat als objectius d'implantació de l'administració electrònica- però cal prendre les mesures organitzatives necessàries per garantir el respecte als límits legals establerts, el què pot ser incompatible amb un accés telemàtic i autònom al BPN si l'Ajuntament no incorpora al tractament previ de les dades personals que es contenen als expedients tècniques de dissociació que en garanteixin l'anonimització, o si el gestor documental no està organitzat i compartimentat separant els expedients el contingut dels quals pugui tenir un impacte en la intimitat personal o familiar (per exemple, i entre d'altres, els expedients de subvencions a persones físiques per raó de vulnerabilitat social, els expedients relatius a la prestació de serveis socials o de dependència, els expedients relatius a menors o els expedients sancionadors a persones físiques quan la conducta infractora s'hagi produït en l'àmbit de la seva intimitat o afecti el seu dret a l'honor), dels que no (expedients de contractació d'obres, de prestació de serveis públics o de subvencions a entitats culturals o esportives, per exemple). Finalment, cal abordar la qüestió de l'aplicació al règim d'accés dels electes locals del principi de minimització de dades personals establert a l'article 4 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (RGPD). Aquest principi estableix, com a criteri general que ha d'inspirar la cessió de dades personals, que cal evitar la desprotecció i comunicació de dades personals que no siguin necessàries, adequades i rellevants per a la finalitat que legitima la cessió. En el cas que ens ocupa, la finalitat que legitima la cessió de dades personals és la funció dels electes locals, de control de l'actuació municipal, entès en sentit ampli, sense que es pugui limitar a un àmbit de responsabilitat concret sinó que es projecta sobre una àmplia gama d'assumptes relacionats amb la fiscalització de les actuacions municipals i les funcions de control (STS de 9 de maig de 1998), ni s'hagi de justificar o al·legar per la persona regidora, ja que d'acord amb la

jurisprudència, s'ha de presumir existent (STS de 5 de novembre del 2000). Vist que les dades personals de l'esfera íntima, o que afectin al dret a l'honor i a la pròpia imatge ja estan protegides i blindades pel límit regulat a l'article 164.3.a TRLMRLC, l'aplicació d'aquest principi de minimització de dades personals estaria protegint a les dades personals de categoria no-especial que constin a l'expedient (dades identificatives i dades de contacte), de baix impacte en la privacitat o fins i tot nul si, com serà el cas més habitual, fan referència a l'activitat professional. Cal tenir en compte, d'altra banda, que l'accés de les persones electes membres d'una corporació local a les dades personals titularitat d'aquella mateixa corporació en l'àmbit de l'exercici de les seves funcions, no suposa pròpiament una cessió a tercers, ja que l'electe n'és un membre propi, no aliè, i les dades personals no surten de l'esfera municipal. I per últim, però no menys important, cal tenir molt en compte que el règim jurídic d'accés a la informació de les persones regidores -certament reforçat per la legislació i la jurisprudència, en atenció a la vinculació indissoluble de l'accés a la informació amb l'exercici del seu dret fonamental a la participació política de l'article 23 CE-, preveu, en contraprestació a la potència d'aquest dret, un deure de reserva de la informació a la què accedeixin en el seu exercici, o dit d'altra manera, una obligació legal de mantenir-les sota un règim de confidencialitat i dins l'esfera municipal. Amb base als arguments anteriors, aquesta Comissió considera que l'impacte del principi de minimització de dades personals, quan s'aplica a l'accés de les persones regidores a les dades personals excessives que constin als expedients de la corporació a la què pertanyen, queda matisat per la potència del dret d'accés dels electes i la protecció derivada del seu deure de confidencialitat, que garanteix que aquestes dades personals no surten de la pròpia esfera municipal que n'és titular i responsable. I, en tot cas, la seva aplicació en aquests casos no pot desconèixer ni vulnerar el dret fonamental dels electes a la participació política, ni entorpir-lo de manera significativa, i ha de ser proporcional a la categoria de dades personals de què es tracta (baix impacte en l'esfera personal, nul en l'esfera íntima), i a l'esforç en recursos públics que comporti eliminar-les. De tal manera que s'haurà de descartar la seva aplicació, per desproporcionada, quan l'eliminació de les dades personals excessives requereixi una tasca ingent i manual dels serveis de la corporació local contrària al seu normal funcionament, i entorpeixi o dilati en el temps de manera considerable l'accés material a la informació de les persones electes.

Paraules clau: Ajuntament. Electe local. Expedients. Gestor electrònic d'expedients. Reclamació contra silenci. Règim especial d'accés. Accés directe. Informació futura. Límits. Dades personals. Principi de minimització. Mediació sense acord.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 25 de setembre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 525/2020, presentada per un regidor en nom del grup municipal Fem Sant Andreu contra l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca, en relació amb onze sol·licituds d'accés a la informació pública. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. L'1 d'octubre de 2020 la Comissió després d'estudiar detalladament la documentació aportada al procediment, comunica a la persona reclamant l'escissió d'ofici de la Reclamació 525/2020, que correspon amb la sol·licitud amb número de referència 12912, l'objecte de la qual es detalla a l'antecedent següent.
3. L'11 de juliol de 2019 el grup municipal Fem Sant Andreu presenta una instància a l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca que, després de fer referència a un dictamen emès per l'Autoritat de

Protecció de Dades de Catalunya relacionat amb la sol·licitud d'accés dels electes locals a currículums de funcionaris de l'Administració municipal, i d'invocar la normativa que empara el dret dels electes d'accedir a la informació pública, demana: "accés complert a través del BPM per poder entrar i consultar la informació municipal, comptabilitat, factures proveïdors, projectes, criteris de contractació, contractes tant del personal contractat com de treballs i tota aquella informació necessària perquè aquest grup municipal pugui fer uns seguiment adient de la gestió municipal".

4. La reclamació presentada el 25 de setembre de 2020 indica que l'Ajuntament no hauria respost la sol·licitud.
5. El 2 d'octubre de 2020, la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la què deriva i, en general, dels antecedents que pugin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 23 d'octubre de 2020 l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca demana a la GAIP una pròrroga del termini per aportar la documentació indicada a l'antecedent anterior, atès l'elevat nombre de reclamacions presentades pel mateix grup municipal.
7. En la mateixa data, la GAIP confirma l'ampliació per a emetre l'informe en 7 dies més.
8. El 24 de novembre de 2020 té entrada al registre de la GAIP l'informe de l'Ajuntament, que si bé es pronuncia sobre l'estat d'altres expedients, no fa cap posicionament en relació amb aquesta reclamació, més enllà de reproduir el seu objecte.
9. El 9 de desembre de 2020 es celebra la primera sessió de mediació, que finalitza sense acord sobre aquesta Reclamació 525/200.
10. En data 18 de desembre de 2020, la Comissió sol·licita l'informe previst a l'article 42.8 LTAIPBG a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT), i li remet l'expedient relatiu a la reclamació. Seguidament, informa a les parts de la suspensió del termini per resoldre per quinze dies resultant de la petició d'aquest informe, a l'empara d'allò previst a l'article 42.9 LTAIPBG.
11. El dia 14 de gener de 2021 té entrada l'Informe de l'APDCAT que conclou: "Fora dels supòsits d'accés directe a la informació o documentació municipal per part dels regidors a què es refereixen els articles 164.2 TRLMRLC i 40 del ROM, l'accés a la informació municipal requereix d'una ponderació prèvia que permeti comunicar als regidors les dades estrictament necessàries per assolir llurs funcions de control i fiscalització de l'actuació municipal, per la qual cosa no es pot admetre un accés directe al gestor documental BPM com sol·liciten els regidors reclamants".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol".

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions -la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016- i com ha confirmat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimàtoria del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG.

El TSJC, en la Sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, no tindria cap sentit que es negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals perquè no tindria cap sentit que en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

"1a: Les Resolucions GAIP van indicar -amb un sentit comú aclaparador- que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014. Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i els funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, "aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui" (punt 2 de la disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que "tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció.", amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers" (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només es podrà desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG justifica que es tinguin en compte en l'aplicació d'aquests límits els principis i criteris establerts als apartats 2 i 3 del l'article 20 LTAIPBG: "2. Les limitacions legals al

dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Manca d'acord en el procediment de mediació

L'article 42.2 LTAIPBG estableix que les reclamacions es poden tramitar mitjançant un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que es mantingui.

Celebrada la mediació el vocal mediador de la GAIP ha constatat que l'acord de les parts no és possible, i d'acord amb l'article 37.5 RGAIP, ha donat per finalitzada la mediació. Per tant, d'acord amb l'article 42.6 LTAIPBG, és procedent continuar la tramitació de la reclamació pel procediment ordinari, que finalitza aquesta resolució amb el pronunciament d'aquesta Comissió sobre el fons de la discrepància jurídica i l'adequació a dret de la pretensió d'accés a la informació objecte de reclamació en els termes en què es va formular, tenint en compte que les propostes d'acord que s'hagin formulat durant la mediació i les eventuais cessions en les respectives pretensions que les parts hagin ofert per a l'assoliment de l'acord decauen en finalitzar el procediment de mediació i no han de ser tingudes en compte per aquesta Comissió ni, menys encara, poden vincular el sentit d'aquesta Resolució

3. Sobre l'objecte de la reclamació

La sol·licitud objecte de reclamació consisteix en l'accés directe, autònom i sense restriccions al gestor electrònic d'expedients, el què comporta, de fet, l'accés il·limitat dels regidors a tots els

expedients municipals, sense sol·licitud prèvia ni ponderació casuística dels límits que puguin concórrer en relació amb la informació continguda a cada expedient, i que suposa, a més, facilitar l'accés no només sobre la informació preexistent a la sol·licitud, sinó que un cop obtinguts els permisos d'accés al BPN, s'estaria facilitant també l'accés als expedients que en un futur s'hi incorporin.

En aquesta darrera part (accés als expedients futurs) la reclamació resulta inadmissible, ja que té per objecte informació inexistente en el moment de sol·licitar-la i de resoldre'n l'accés. El TRLMRLC que regula el règim jurídic especial d'accés a la informació de les persones regidores, d'acord amb el fonament jurídic 1, no defineix tanmateix el concepte d'informació pública, de manera que, d'acord amb la Disposició addicional primera.2 LTAIPBG, per omplir aquest buit legal correspon aplicar subsidiàriament l'LTAIPBG, que la defineix en el seu article 2.b com aquella informació que és en poder de l'Administració com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions. D'acord amb això, l'exercici del dret d'accés a la informació pública queda limitat pel propi concepte a la informació existent i en poder de les administracions en el moment de sol·licitar-la, el que exclou que s'hi puguin emparar les peticions d'informació que s'ha de generar en un futur.

En conseqüència, la reclamació s'ha d'inadmetre en relació amb l'accés als expedients inexistents en el BPN amb anterioritat a la data de la sol·licitud, i el seu objecte queda reduït als expedients que en aquella data s'hi trobaven inclosos, sens perjudici de què les consideracions jurídiques que es faran seguidament sobre el règim d'accés als expedients municipals siguin aplicables als nous que s'hi incorporin i, per tant, constitueixin criteris que han d'orientar el capteniment de l'Ajuntament en relació amb el seu futur accés.

Pel que fa als expedients existents al gestor BPN en el moment de la sol·licitud, que seran de tot tipus i matèria, l'article 164 TRLMRLC determina un doble règim d'accés aplicable.

D'una banda, el règim d'accés directe a la informació previst a l'article 164.2 i 4 TRLMRLC, que aquesta Comissió, des del seu Dictamen 2/2017, ha reiterat que és aplicable a tots els membres de la Corporació, i no només als membres dels respectius òrgans col·legiats. Efectivament, l'article 164.2 del TRLMRLC regula el règim d'accés directe a la informació -que, per contraposició al règim d'accés indirecte de l'apartat 3 del mateix article, no requereix autorització prèvia i expressa de l'Alcalde-, que s'aplica a les persones regidores que tenen funcions delegades en relació amb els assumptes de la seva responsabilitat, i als membres dels òrgans col·legiats en relació amb els assumptes que s'hi ha de tractar, a més dels supòsits d'informació que ja estaria a l'abast de qualsevol persona aliena a la corporació. En relació amb aquests expedients, doncs, els serveis municipals queden obligats a facilitar-ne l'accés sempre que els siguin sol·licitats directament a ells.

D'altra banda, l'apartat 4 del mateix article 164 TRLMRLC fa referència a "*l'obligació de facilitar a tots els membres de la corporació la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria*", que s'ha

d'interpretar com el reconeixement a tots els regidors i regidores, tinguin o no funcions delegades o siguin o no membres d'aquell òrgan col·legiat, d'un règim d'accés directe i autònom -és a dir, sense necessitat d'autorització de l'Alcalde- però en aquest cas limitat als expedients relatius als assumptes a tractar pels òrgans col·legiats, a partir del moment en què s'incloquin a l'ordre del dia, i en endavant.

Tenint en compte aquests preceptes, l'accés als expedients que s'han tractat en algun òrgan col·legiat per part de qualsevol membre de la corporació no requereix d'autorització prèvia de l'Alcalde, i ha de ser facilitat pels serveis municipals, i des del Dictamen 7/2019, aquesta Comissió ja ha reconegut que una solució pràctica i àgil per facilitar-ho és permetre l'accés telemàtic als expedients, per bé que amb les cauteles necessàries per garantir la confidencialitat i l'adequada protecció de la informació. Així s'estableix en el seu FJ4: *“Per tant, sembla més que raonable que l'accés automàtic dels membres de l'Ajuntament a la documentació relativa als assumptes que figuren a l'ordre del dia del Ple (i, en general, a l'ordre del dia dels òrgans col·legiats), garantit per l'article 164.2.b i 4 TRLMRLC, es pugui fer preferentment per mitjans electrònics o telemàtics, sempre que l'Ajuntament pugui posar a disposició dels seus membres els recursos tecnològics necessaris (certificat o signatura digital, dispositiu informàtic, si s'escau, i capacitat personal, si cal). No hi ha actualment cap llei que així ho obligui i per tant dependrà de cada Ajuntament (de la seva voluntat i de la realitat dels seus mitjans i recursos tecnològics) la possibilitat que els seus membres puguin accedir autònomament i per mitjans telemàtics a la documentació relativa als assumptes del Ple o, si s'escau, de l'altre òrgan col·legiat.*

En qualsevol cas, la posada en pràctica de l'accés telemàtic i autònom a la documentació considerada als paràgrafs anteriors s'ha de fer amb les cauteles necessàries per evitar el risc de què amb ell es pugui difondre indegudament informació pública, especialment la que sigui afectada per límits legals al dret d'accés que podrien impedir que la ciutadania en general pogués accedir-hi. Tal com s'ha dit més amunt, els membres dels ajuntaments tenen un dret reforçat d'accés a la informació de l'administració respectiva, del que només en resten excloses les dades relatives a la intimitat de les persones i les afectades per secret oficial o sumarial. Caldria evitar, per tant, que la informació a la que legítimament poden accedir els membres de l'Ajuntament, però que no estaria a l'abast d'una persona del carrer, pugui ser difosa a terceres persones pels membres de l'Ajuntament que hagin pogut obtenir-la. Hi poden haver diverses maneres d'adoptar les mesures cautelars pertinents per aconseguir-ho: recordar als electes el deure de confidencialitat que els imposa l'article 164.6 TRLMRLC i advertir-los de la responsabilitat que podrien incórrer en cas d'incomplir-lo, facilitar-los únicament consulta sense còpia de la informació a la que no podrien accedir persones que no tinguessin la condició d'electes, etc. En tot cas, la modalitat d'accés telemàtic ha de tenir en compte aquestes cauteles, i adoptar les mesures adequades a aquests mitjans per aplicar-les.”

Per tant, en relació amb aquests expedients que hagin estat incorporats a l'ordre del dia del Ple, la junta de govern o qualsevol òrgan col·legiat, qualsevol persona regidora té dret d'accés directe, en

sigui membre o no, i l'accés telemàtic a ells si l'Ajuntament disposa d'eines electròniques que ho permetin és una via pràctica i adequada, considerant que no es requereix major ponderació ni autorització de la sol·licitud.

Quant a la resta d'expedients (els inclosos al BPN en el moment d'ela sol·licitud que no hagin estat objecte de tractament per part de cap òrgan col·legiat) no són aplicables les previsions d'accés directe i autònom dels articles 164.2 i 4 TRLMRLC, i s'ha de subsumir en la previsió de l'article 164.3 TRLMRLC, que disposa que, la sol·licitud d'accés s'ha de sotmetre a l'autorització de l'Alcalde, que només la pot desestimar en els supòsits següents:

"a) Quan el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge.

b) Quan es tracti de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial."

Fora dels casos d'accés directe abans esmentats -que, tenint en compte que la reclamació es planteja per persones regidores sense funcions delegades, es correspondria amb l'accés als expedients no inclosos a l'ordre del dia dels òrgans col·legiats-, la legislació preveu un règim d'autorització de l'Alcalde, que disposa de quatre dies des que es formalitza la sol·licitud per resoldre i ponderar si està justificat, d'acord amb els límits propis i específics del règim d'accés dels electes previstos a l'article 164.3 TRLMRLC, desestimar-lo. D'entre aquests límits, els relacionats a l'apartat b (secret oficial o secret sumarial) seran presents de manera molt extraordinària i seran fàcilment identificables els expedients que hi incorrin, però en canvi, els previstos a l'apartat a (intimitat, honor i pròpia imatge) poden resultar aplicables als expedients relatius a serveis socials, salut, dependència, vulnerabilitat social, sancionadors que afectin la intimitat o l'honor, relacionats amb el culte religiós, la violència o discriminació sexual, la protecció o tutela de menors, entre d'altres. En aquests casos, en què el règim d'accés legalment emparat no és directe, sinó autoritzat, no existeix tanmateix un impediment legal a l'accés telemàtic als expedients -i de fet, pot ser un sistema convenient als principis d'eficàcia i eficiència dels recursos públics, en la mesura en què allibera de càrrega de treball als serveis municipals, i adequat als objectius d'implantació de l'administració electrònica- però cal prendre les mesures organitzatives necessàries per garantir el respecte als límits legals establerts, el què pot ser incompatible amb un accés telemàtic i autònom al BPN si l'Ajuntament no incorpora al tractament previ de les dades personals que es contenen als expedients tècniques de dissociació que en garanteixin l'anonimització, o si el gestor documental no està organitzat i compartimentat separant els expedients el contingut dels quals pugui tenir un impacte en la intimitat personal o familiar (per exemple, i entre d'altres, els expedients de subvencions a persones físiques per raó de vulnerabilitat social, els expedients relatius a la prestació de serveis socials o de dependència, els expedients relatius a menors o els expedients sancionadors a persones físiques quan la conducta infractora s'hagi produït en l'àmbit de la seva intimitat o afecti el seu dret a l'honor) dels que no (expedients de

contractació d'obres, de prestació de serveis públics o de subvencions a entitats culturals o esportives, per exemple).

Finalment, cal abordar la qüestió de l'aplicació al règim d'accés dels electes locals del principi de minimització de dades personals establert a l'article 4 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (RGPD). Aquest principi estableix, com a criteri general que ha d'inspirar la cessió de dades personals, que cal evitar la desprotecció i comunicació de dades personals que no siguin necessàries, adequades i rellevants per a la finalitat que legitima la cessió. En el cas que ens ocupa, la finalitat que legitima la cessió de dades personals és la funció dels electes locals, de control de l'actuació municipal, entès en sentit ampli, sense que es pugui limitar a un àmbit de responsabilitat concret sinó que es projecta sobre una àmplia gama d'assumptes relacionats amb la fiscalització de les actuacions municipals i les funcions de control (STS de 9 de maig de 1998), ni s'hagi de justificar o al·legar per la persona regidora, ja que d'acord amb la jurisprudència, s'ha de presumir existent (STS de 5 de novembre del 2000).

Vist que les dades personals de l'esfera íntima, o que afectin al dret a l'honor i a la pròpia imatge ja estan protegides i blindades pel límit regulat a l'article 164.3.a TRLMRLC, l'aplicació d'aquest principi de minimització de dades personals estaria protegint a les dades personals de categoria no-especial que constin a l'expedient (dades identificatives i dades de contacte), de baix impacte en la privacitat o fins i tot nul si, com serà el cas més habitual, fan referència a l'activitat professional.

Cal tenir en compte, d'altra banda, que l'accés de les persones electes membres d'una corporació local a les dades personals titularitat d'aquella mateixa corporació en l'àmbit de l'exercici de les seves funcions, no suposa pròpiament una cessió a tercers, ja que l'electe n'és un membre propi, no aliè, i les dades personals no surten de l'esfera municipal. I per últim, però no menys important, cal tenir molt en compte que el règim jurídic d'accés a la informació de les persones regidores -certament reforçat per la legislació i la jurisprudència, en atenció a la vinculació indissoluble de l'accés a la informació amb l'exercici del seu dret fonamental a la participació política de l'article 23 CE-, preveu, en contraprestació a la potència d'aquest dret, un deure de reserva de la informació a la què accedeixin en el seu exercici, o dit d'altra manera, una obligació legal de mantenir-les sota un règim de confidencialitat i dins l'esfera municipal.

Amb base als arguments anteriors, aquesta Comissió considera que l'impacte del principi de minimització de dades personals, quan s'aplica a l'accés de les persones regidores a les dades personals excessives que constin als expedients de la corporació a la què pertanyen, queda matisat per la potència del dret d'accés dels electes i la protecció derivada del seu deure de confidencialitat, que garanteix que aquestes dades personals no surten de la pròpia esfera municipal que n'és titular i responsable. I, en tot cas, la seva aplicació en aquests casos no pot desconèixer ni vulnerar el dret

fonamental dels electes a la participació política, ni entorpir-lo de manera significativa, i ha de ser proporcional a la categoria de dades personals de què es tracta (baix impacte en l'esfera personal, nul en l'esfera íntima), i a l'esforç en recursos públics que comporti eliminar-les. De tal manera que s'haurà de descartar la seva aplicació, per desproporcionada, quan l'eliminació de les dades personals excessives requereixi una tasca ingent i manual dels serveis de la corporació local contrària al seu normal funcionament, i entorpeixi o dilati en el temps de manera considerable l'accés material a la informació de les persones electes.

Així s'expressava ja la Resolució 751/2020, de 10 de desembre, en relació amb l'accés de les persones regidores a les dades personals excessives del registre d'entrades i sortides, que no podien ser eliminades de forma automatitzada (FJ3): "(...) Per tant, l'objecció de l'Ajuntament s'ha d'entendre centrada en les dades personals que constin als assentaments registrals que no siguin de categoria especial, però que resultin excessives per a la finalitat de l'accés (adreça, correu electrònic, telèfon) o redundants en relació amb la identificació de la persona física (DNI), que, d'acord amb la finalitat de l'accés i el principi de minimització de dades personals (article 4 RGPD) s'haurien d'excloure de l'accés, per no ser rellevants ni necessàries per a la finalitat legal que legitima la cessió d'aquestes dades, que és el control de l'acció municipal.

El que es planteja arran de l'al·legació de l'Ajuntament és, si en aquest cas concret -en què, sorprenentment, el programari informàtic de gestió del registre d'entrades i sortides de l'Ajuntament no disposa d'una funcionalitat bàsica d'extracció selectiva dels camps dels assentaments registrals-, la ponderació entre el dret d'accés i el principi de minimització en la cessió de dades personals ha de donar un altre resultat, tenint en compte que, en aquest cas, l'exigència d'aquest principi, que portaria a excloure les dades no rellevants per a la finalitat del control, té un efecte pràctic de limitació o d'obstaculització del dret dels electes a accedir al registre.

Cal recordar, en aquest sentit, que la restricció a l'accés de les persones regidores a les dades personals excessives o redundants que constin en els assentaments registrals (DNI i dades de contacte) no prové del catàleg de límits aplicables als electes -que, d'acord amb la DA Primera.2 LTAIPBG, i tal i com ja s'ha establert en el fonament jurídic primer d'aquesta resolució, no són els límits dels articles 21 a 24 LTAIPBG, sinó els previstos a l'article 164.3 TRLMRLC, entre els quals no s'hi compta el de la protecció de dades personals, sinó únicament aquella informació que comporti una ingerència en la intimitat o l'honor, i no sembla raonable considerar que les dades d'identificació o de contacte s'hi puguin incloure- sinó d'un principi general de la normativa de protecció de dades personals que ha d'inspirar l'actuació dels responsables del tractament de dades personals, i que s'orienta a evitar la difusió externa i injustificada de dades personals si no són adequades i necessàries per a la finalitat que justifica el tractament. En aquest cas, l'accés dels regidors a les dades personals que constin en els documents incorporats o sortints dels registres municipals es justifica en l'exercici adequat de les seves funcions (article 164.1 TRLMRLC) i la base jurídica que

legítima aquest tractament de dades personals és l'obligació legal de l'Ajuntament de garantir l'accés dels seus membres a la informació de la seva corporació, sense obstacles (article 6.1.c i 6.3 RGPD) i d'acord amb les condicions i finalitats previstos en aquella base jurídica que ha legitimat el tractament (article 164 TRLMRLC), que, com ja s'ha vist, només exclou les dades que afectin a la intimitat i a l'honor, permetent l'accés a la resta de dades personals si resulten adequades i rellevants per a l'exercici de la seva funció de control i impuls de l'acció de govern municipal.

Convé també recordar que l'accés a aquestes dades personals excessives o redundants es produiria sota un deure de confidencialitat imposat per la legislació de règim local com a contrapès de l'exorbitant potència del dret d'accés dels electes (article 164.6 TRLMRLC), que no en podran fer difusió externa ni un ús diferent del què ha justificat l'accés, que és el control de l'activitat del govern municipal. En aquest sentit, l'accés al registre per part dels electes es duu a terme de forma que es garanteix jurídicament que les dades personals es queden i es mantenen en la mateixa esfera interna de la corporació, la qual cosa qüestiona que es pugui parlar, pròpiament, d'un tractament o cessió de dades a tercers ja que els regidors són part del propi Ajuntament, i en tot cas, minimitza, si no anul·la, el dany real en el dret a la protecció de dades dels afectats que derivaria de la cessió de dades personals als regidors i regidores, ja que les dades es mantenen i no surten de l'àmbit del responsable del fitxer, que és l'Ajuntament.

Per tant, les dades personals la protecció de les quals es confronta amb el dret d'accés dels electes als assentaments registrals, no són dades legalment excloses en el règim especial d'accés (dades íntimes o que afectin l'honor) sinó dades personals poc invasives, que resulten inadequades no perquè hagin de merèixer una especial protecció jurídica atesa la seva condició i categoria, sinó pel fet de no aportar informació rellevant per a la finalitat de control municipal (dades de contacte), o redundant per a la identificació de les persones que ja s'ha obtingut (DNI en relació amb el nom i cognoms), la qual cosa aconsella evitar que siguin exposades innecessàriament, sempre que sigui possible. En aquest cas, l'Ajuntament declara que l'eliminació d'aquestes dades no li resulta possible de forma automatitzada i sense una tasca d'elaboració que col·lapsi els serveis municipals i retardi i obstaculitzi el dret dels electes a una consulta àgil dels registres, i per tant, en aquestes circumstàncies concretes, s'ha d'escollir quin dret mereix millor protecció jurídica: si el dret a la protecció de dades personals de baixa intensitat evitant la cessió de dades redundants de les ja obtingudes, dins del propi àmbit municipal intern i sota deure de confidencialitat, o el dret d'accés de les persones regidores que, aquest sí, mereix una especial protecció jurídica en el nostre marc legal.

Efectivament, el dret a la informació dels electes, en la mesura en què està vinculat al dret fonamental a la participació política de l'article 23 CE, és un dret reforçat i fonamental, que ha de ser preservat i garantit escrupolosament. En aquest sentit s'ha pronunciat reiteradament la jurisprudència del Tribunal Constitucional, en manifestar que l'exercici del dret a la representació política de l'article 23.2 CE no només empara l'accés al càrrec, sinó la permanència en ell sense obstacles que n'impedeixin

l'exercici de funcions (STC 220/1991 ECLI:ES:TC:1991:220), i que el dret a la informació dels electes abasta tant el dret a demanar informació com a obtenir-la (STC 203/2001 ECLI:ES:TC:2001:203).

Cal considerar, igualment, la jurisprudència del Tribunal Suprem, de no limitar l'àmbit material del dret d'accés a les funcions o representacions de l'electe en la corporació local, sinó considerar-lo aplicable a qualsevol informació de l'acció local. Així, el TS ha establert ja la doctrina de considerar que el dret fonamental a la participació efectiva en l'actuació pública es manifesta en una àmplia gama d'assumptes concrets, entre els quals, el dret a la fiscalització de les actuacions municipals i les funcions de control (STS de 9 de maig de 1998), i que els electes no han de justificar un motiu o funció específica directa i concretament connectat amb la informació a la qual volen accedir (STS de 5 de novembre del 2000), emparant que, fins i tot, pugui convenir-los no dir per a què volen la informació a fi de no desvetllar les seves estratègies d'actuació política (STS de 26 de juny de 1998 i de 27 de novembre de 2000), de forma que no es pot imposar a l'electe la càrrega de justificar o demostrar la relació entre la informació sol·licitada i les seves funcions, sinó que correspon, en tot cas, a la Corporació local que desestimi l'accés a la informació per no tenir relació amb la funció institucional de l'electe i perseguir un interès o benefici personal o de terceres persones, la càrrega de la prova (STS de 12 de novembre de 1999).

D'aquesta jurisprudència se'n desprèn que el dret d'accés d'un electe a la informació de la pròpia corporació és un dret indestruïble i inherent al dret fonamental a la participació política, i com a tal s'ha de protegir i garantir, en tant que serveix a la finalitat de participació de la ciutadania (a través dels seus electes) en els assumptes públics i de control de l'acció del govern municipal, que és l'essència de la seva funció institucional. I l'exercici d'aquesta funció de participació i control del govern municipal legitima un dret d'accés a tota la informació municipal amb una potència i vigor inequívocament reforçats, essent l'accés al registre d'entrades i sortides una informació especialment idònia per a l'exercici d'aquesta funció per part de les regidores i regidors de l'oposició.

Tenint tot això en compte, cal concloure que el règim jurídic especial d'accés de les regidores i regidors no pot ser limitat per qualsevol dada personal, sinó exclusivament per les que afectin a l'honor i a la intimitat (article 164.3.a TRLMRLC), concepte aquest que no es pot equiparar, sense més, a qualsevol dada de l'esfera privada, com el DNI o el domicili privat, i que, en tot cas, no es pot aplicar a les dades de contacte si són de l'esfera professional. Per tant, tot i que, en general, resulta adequat al principi de minimització de dades personals eliminar prèviament a l'accés el DNI i les dades de contacte que figurin en els assentaments registrals, quan l'eliminació d'aquestes dades suposi una tasca d'elaboració manual que col·lapsi el servei municipal i entorpeixi o retardi l'accés dels electes locals a la informació dels Registres, es permetrà la consulta sense l'omissió d'aquestes dades, sota el règim de confidencialitat i amb el deure de reserva previst a l'article 164.4 TRLMRLC.

Tot això sens perjudici del deure de la corporació local de cercar i proveir-se de mitjans tecnològics adequats per tal de fer compatibles el dret d'accés dels electes i el principi de minimització de dades personals al més aviat possible.”

Aquest criteri d'aplicació del principi de minimització de dades personals en l'accés de les persones regidores als assentaments registrals és igualment aplicable al cas, de manera que si resulta possible extreure de forma automatitzada o pseudoautomatitzada les dades personals excessives dels expedients incorporats al BPN sense comprometre el normal funcionament dels serveis municipals ni entorpir el dret de les persones regidores dilatant significativament l'accés a la informació, l'Ajuntament les eliminarà. I en cas contrari, en permetrà l'accés sota el deure de confidencialitat i la responsabilitat de reserva de les persones regidores, que no en podran fer difusió fora de l'àmbit municipal ni per a una finalitat diferent de l'exercici en ell de les seves funcions.

D'acord amb l'exposat, cal estimar parcialment la reclamació i declarar el dret de la persona regidora reclamant a accedir a la totalitat dels expedients municipals que s'hagin incorporat en algun moment anterior a la sol·licitud a l'ordre del dia dels òrgans col·legiats municipals, així com a aquells altres expedients existents al BPN a la data de la sol·licitud que no continguin informació que afecti el dret a la intimitat, l'honor i al pròpia imatge que pugui associar-se, de manera directa o indirecta, a una persona identificada o identificable. De tots aquests expedients, s'eliminaran de l'accés les dades personals excessives (identificatives i de contacte) sempre que es pugui fer amb suport de l'eina digestió de forma automatitzada o pseudoautomatitzada, sense col·lapsar els serveis ni impedir de facto, o dilatar excessivament en el temps, l'accés dels electes a l'expedient

La reclamació concreta la pretensió de què l'accés a la informació es realitzi per mitjà del gestor documental BPN, que conté la totalitat dels expedients municipals. Si bé no és exigible que l'Ajuntament faciliti l'accés per aquesta via, certament resulta una opció adequada i convenient als interessos de l'Ajuntament en evitar una sobrecàrrega dels serveis municipals en la posada a disposició d'aquests expedients cada cop que li siguin sol·licitats, i als de les persones regidores atesa la immediatesa i autonomia que permet en l'accés material a la informació. Ara bé, l'ús d'aquesta via d'accés telemàtica i autònoma s'ha de fer, en tot cas, amb garanties de l'adequada protecció de la informació afectada pels límits a l'accés previstos a l'article 164.3 TRLMRLC, de manera que els permisos de consulta del BPN per part de les persones regidores no poden ser indiscriminats i generals, sinó que han de permetre l'accés selectiu exclusivament als expedients que, d'acord amb l'article 164.3 TRLMRLC, no estan afectats per ells.

L'Informe de l'APDCAT en relació amb aquesta reclamació es pronuncia en sentit desestimatori de l'accés general i indiscriminat al gestor documental, quan conclou que: “Fora dels supòsits d'accés directe a la informació o documentació municipal per part dels regidors a què es refereixen els articles 164.2 TRLMRLC i 40 del ROM, l'accés a la informació municipal requereix d'una ponderació prèvia que permeti comunicar als regidors les dades estrictament necessàries per assolir llurs funcions de

control i fiscalització de l'actuació municipal, per la qual cosa no es pot admetre un accés directe al gestor documental BPM com sol·liciten els regidors reclamants”.

Tanmateix, amb les cauteles i restriccions detallades en aquest fonament jurídic, i amb base als arguments que s'hi contenen, aquesta Comissió considera que pot ser adequat l'accés parcial a la informació estimada per la via de l'accés limitat al BPN, si s'apliquen les garanties necessàries, i per tant, l'Ajuntament pot oferir-lo en la mesura en què l'eina electrònica disposi de les funcionalitats tècniques adients per discriminar l'accés als expedients limitant els permisos a aquells que no estiguin afectats per límits, aquesta pretensió pot ser parcialment estimada.

Les persones regidores queden obligades a mantenir la confidencialitat de la informació a la què accedeixin, especialment de les dades personals que hi constin.

En els termes i condicions exposades, s'estima parcialment la reclamació.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que “l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió”. Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 21 de gener de 2021, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la reclamació en relació amb l'accés als expedients incorporats al gestor documental BPN amb posterioritat a la sol·licitud objecte de reclamació, per no ser informació pública.
2. Estimar parcialment la Reclamació 525/2020 i declarar el dret de la persona reclamant a accedir als expedients incorporats al BPN amb anterioritat a la sol·licitud de la què deriva aquesta reclamació que hagin estat incorporats a l'ordre del dia dels òrgans col·legiats en qualsevol moment, o que, no havent-ho estat, no resultin afectats pels límits establerts a l'article 164.3 TRLMRLC. Als expedients l'accés als quals queda estimat per aquesta Resolució, prèviament se n'eliminaran les dades personals excessives que hi constin si aquesta tasca es pot realitzar per mitjans automatitzats o pseudoautomatitzats sense un esforç desproporcionat de recursos i temps. L'accés es permetrà a través del gestor electrònic d'expedients BPN sempre que s'hi pugui aplicar un règim de permisos que permetin l'accés selectiu i controlat als expedients estimats per aquesta Resolució, i es garanteixi l'adequada protecció i exclusió dels expedients l'accés als quals s'ha de denegar amb base als límits a l'accés de l'article 164.3 TRLMRLC.
3. Requerir a l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca que faciliti l'accés de la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
4. Requerir a l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 525/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.